

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:58
מוצאי שב"ק.....9:28
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיה מ-מא
בבלי.....בבא בתרא לב
ירושלמי.....פסחים ע
תוספתא.....ערכין ב
רמב"ם.....ביאת המקדש ד

שעה 13, גליון 41 (659)

פרשת פנחס, כ"א חמוז, אבות פרק א', שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דער ציילט

די דריי וואכן

מיר טרעטן יעצט אריין אין די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבעה עשר בתמוז און תשעה באב; מענטשן באטראכטן די צייט אלס טרויעריגע מרה שחורה'דיגע טעג, עס זעט עפעס אויס ווי געפאלענע נידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינען דעם אייבערשטן געהעריג. דער אמת איז אבער נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א גאנץ יאר.

מען האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן, אז ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדריות. האט רבי נתן געזאגט אז דאס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפ'ן וועג, אויפ'ן גאס, איז א סך <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ויהי אחרי המגפה וגו', שאו את ראש כל עדת בני ישראל, מען האלט נאך א פחד פון א מעשה, נאכדעם וואס אידישע קינדער זענען ליידער אראפ געפאלן אין שמוציגע מעשים דורך די עצה פון בלעם, פיר און צוואנציג טויזנט אידן זענען געשטארבן מיט א מגיפה, זאגט דער פסוק, 'ויהי אחרי המגפה', עס איז געווען נאך די מגיפה, האט דער אייבערשטער געזאגט, 'שאו את ראש כל עדת בני ישראל', משה רבינו זאל נאכאמאל ציילן די אידישע קינדער. רש"י הקדוש זאגט אנהייב פרשת במדבר (א. א): 'מתוך חבתו לפניו מונה אותם כל שעה', געדעס מאל וואס מען ציילט די אידן איז עס א סימן אז דער אייבערשטער האט ליב די אידן; ווי אזוי קען זיין אזא וואך, דער אייבערשטער זאל יעצט ליב האבן די אידן, זיי האבן דאך יעצט געזינדיגט?

דער הייליגער רבי זאגט (שחות הר"ן, סימן כח), ביי די וועלט איז שפחה א גרויסע חסרון, מענטשן רעדן זיך אפ 'איר פארגעס שנעל', מען קוקט עס און ווי א פראבלעם, אבער אין מיניען אויגן איז שפחה א מורא'דיגע מעלה, ווייל ווען עס וואלט נישט געווען קיין שפחה, דער מענטש וואלט געדענקט אלעס וואס ער האט געטון, וואלט ער ממש נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, ער וואלט נישט געקענט אנהייבן דאווענען און לערנען, ווייל איר ווייס דאך ווער איר בין, איר ווייס דאך וואס איר האב געטון, ווי קען איר גיין דאווענען? ווי קען איר גיין לערנען? אבער אזוי ווי דער אייבערשטער האט געמאכט אז א מענטש פארגעסט וואס איז געווען. קען ער אלץ אנהויבן פונדאסניי, איר גיי פון יעצט ווערן אן ערליכער איד, איר גיי פון יעצט דאווענען, איר גיי פון יעצט לערנען, איר גיי פון יעצט דינען דעם אייבערשטן.

רבי נתן שרייבט ווייטער: ביים רבי'ן איז אלץ געווען דער סדר אז יעדער זאך וואס איז שוין דורך איז שוין נישט געווען אינטערעסאנט, ער האט מער נישט געזען פון דעם. דער עיקר איז נאר נוגע וואס איז יעצט, בכלל נישט איבערטראכטן וואס איז געווען פריער. עס אינטערעסירט מיר נישט וואס איז געווען, איר האב דאס געטון און יענן געטון. וואס איז געווען איז געווען, איר הייב אן דינען דעם אייבערשטן פון יעצט.

רבי נתן ברענגט דאך ארויס אז די וואך פון שפחה, פארגעסן אלעס וואס איז געווען פריער, איז א געוואלדיגע עצה פאר א איד צו קענען דינען דעם אייבערשטן, ווייל די אלע זאכן וואס א מענטש געדענקט וואס ער איז אלץ דורכגעגאנגען, דאס שטערט אים זייער שטארק און לעבן, ובפרט ביים דאווענען און לערנען, אלץ קומט אים אריין אין מוח אז דאס איז נישט געווען גוט, יענן איז נישט געווען גוט, דא האט ער געהאט א דורכפאל און זיינע געשעפטן, דאך האט ער געהאט א דורכפאל אין אידישקייט, און די אלע זאכן לאזט אים נישט גיין ווייטער, עס לאזט אים נישט מצליח זיין, עס לאזט אים נישט דינען דעם אייבערשטן. דערפאר איז א מורא'דיגע זאך צו פארגעסן וואס איז געווען, ווי נאר איר וויל אנהייבן דינען דעם אייבערשטן, טראכט איר נישט וואס איז געווען, עס אינטערעסירט מיר נישט וואס איז געווען, איר פארגעס וואס עס איז געווען, איר הייב אן פונדאסניי, איר גיי ווערן פון יעצט אן ערליכער איד, איר גיי יעצט דאווענען און לערנען און אזוי קען מען לערנען און דאווענען, און דינען דעם אייבערשטן.

דאס זאגט אונז די הייליגע תורה, ווי נאר מען האלט שוין 'ויהי אחרי המגפה', די מגיפה איז שוין אריבער, האבן די אידישע קינדער גלייך אנגעהויבן פון פריש צו זיין ערליך, מען האט פארגעסן וואס איז געווען, מען גייט פון יעצט דינען דעם אייבערשטן, און דערפאר זאגט דער אייבערשטער גלייך פאר משה רבינו און אלעו הכהן 'שאו את ראש כל עדת בני ישראל', איר וויל מען זאל ציילן די אידישע קינדער, און ווי רש"י הקדוש זאגט אז דער אייבערשטער ציילט די אידן ווייל ער האט זיי זייער שטארק ליב.

דער יצר הרע קומט אלץ פארדרייען דעם קאפ מיט'ן עבר, אזוי ווי תנ"ל זאגן (מגילה ט.): 'כל מקום שפאמר ויהי, אינו אלא לשון צער', איבעראל וואו עס שטייט דאס ווארט 'ויהי' - עס איז געווען, איז דאס א לשון צער, און 'ויהי' איז א לשון פון שמחה. מוהרא"ש איז דאס מסביר זייער פשוט, אז מען קוקט וואס איז געווען, איז עס א לשון צער, דער מענטש עסט זיך אויף מיט זיין פארגאנגענהייט, איר האב נישט גוט אויסגענוצט די צייט, איר האב געטון נישט גוטע זאכן, ווער רעדט נאך אז ער איז אריבער שווערע צרות אין לעבן - האט מען דערפון גרויס צער, אבער 'ויהי' - אז מען קוקט אויף ווייטער, מען טראכט: עס גייט זיין גוט, איר גיי לערנען, איר גיי דאווענען, דער אייבערשטער איז מיט מיר, דער אייבערשטער גייט מיר זיכער העלפן, עס אינטערעסירט מיר נישט וואס איז געווען, - איז עס א לשון שמחה, מען ווערט פרייליך. אויב האב איר א צרה, איר דארף א רפואה וכדומה, וועל איר בעטן דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער וועט מיר העלפן. מען דארף גלייבן אז דער אייבערשטער הערט אויס יעדע תפילה וואס א מענטש בעט, מען קען אלעס איבער דרייען מיט תפלה צום גוטן, איי, אפשר איז דער אייבערשטער ברוינג אויף מיר ווייל איר האב אויפיל פוגם געווען?, אויף דעם שטייט אין די וואכעדיגע סדרה: 'ויהי אחרי המגפה', אז מען וויל זיין גוט, קען מען ציילן די אידן, דער אייבערשטער האט דורך ליב.

א גוט ווארט טאנץ פאר שפחה

איז און אז דו טוסט אן תפלין; וואס דארף מען מער פון דעם? וואס איז נאך דא צו זיין צעבראכן? מוהרא"ש דער ציילט, א איד אין די אכציגער יארן איז אמאל געקומען צום צדיק הרב הקדוש רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו און געוויינט: "רבי, עס איז מיר נמאס דאס לעבן איר וויל שטארבן!" האט אים דער הייליגער רבי אברהם קאליסקער געזאגט: "ביסט א גרויסער טיפש פארן זאגן אזוי, ווייל עס לוינט זיך צו לעבן אכציג יאר אבי צו לייגן תפלין איינמאל און לעבן, און דו ווילסט שטארבן?" (עצתו אמונה פנחס תשפ"ד)

ווער איז א גוטער חבר?

בעורת ה' יתברך
לכבוד ... נרו יאיר

יום ד' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת תשע"ח

געב אכטונג מיט וועם דו דרייסט זיך, ווייל א מענטש ווערט זייער נשפע פון א חבר; א חבר קען ארויף ברענגען א מענטש ער זאל ווערן א גרויסער צדיק, און פארקערט אויך חס ושלום - אז מען דריידט זיך מיט נישט גוטע מענטשן ווערט מען נשפע פון זיי. זאל מען זיין דער גרעסטער צדיק, אויב מען דריידט זיך מיט שלעכטע מענטשן ווערט מען אזוי ווי זיי.

דער הייליגער רמב"ם זאגט ביי די סימנים פון פשרע און טמא'ע עופות (פרק א' מהלכות מאכלות אסורות, הלכה ט'): "וכל השוכן עם השמאים ונדמה לתן, הרי זה טמא", די פייגלעך וואס דרייען זיך מיט עופות טמאים זענען אליינס טמא'ע עופות; אזוי ווי די וועלט זאגט: "ווייז מיר דיין חבר וועל איך שוין וויסן ווער דו ביסט".

בכלל דארפסטו וויסן אז עס איז נישט דא אזא נאך ווי 'חברים'; מענטשן טוען אלעס פאר זייערע חברים, מען פארברענגט טעג און נעכט מיט חברים, אבער שפעטער וועלן די חברים זיין די ערשטע זיי צו פארגארבן; א חבר איז נאר דער וואס איז מחזק דעם מענטש ער זאל צוריק קומען צום אייבערשטן.

מיר געפונען ביי דוד המלך (שמואל ב טו, טז): "חושי הארפי רעה דוד", חושי הארפי איז געווען דער חבר פון דוד, זאגט רש"י (דברי הנמים א כז, לג): "כשחטא דוד בבת שבע", ווען דוד המלך איז אריבער די מעשה פון בת שבע, "שאל לחושי הארפי", האט ער געפרעגט פון חושי הארפי, "אם ישוב בתשובה, אם יקבלהו הקדוש ברוך הוא בתשובה לתת לו ארוכה לחטאו", צו ער זאל תשובה טון, און אויב דער אייבערשטער וועט אנעמען זיין תשובה, "ואמר לו כן", האט אים חושי הארפי געזאגט ער זאל תשובה טון; "דאס איז א חבר! דעריבער ווערט ער אנגערופן "רעה המלך" - דוד המלך'ס חבר, ווייל א חבר איז דער וואס איז מחזק צו תשובה טון.

דעריבער בעט איך דיר זייער מיין טייערער תלמיד געב אכטונג מיט וועם דו דרייסט זיך; זע זיך צו דרייען מיט ערליכע אידן, מיט חברים וואס וועלן דיר מחזק זיין זאלט לערנען און דאווענען, אזוי וועסטו אנהייבן לערנען און דאווענען. אנטלויף פון חברים וואס מאכן ליצנות פון ערליכע אידן און לאז דיך אפ פון חברים וואס קילן אפ דיין אידישקייט. ביי עמלק שטייט (דברים כה, יח): "אשר קרף בדרך", טייטשן די צדיקים, אז עמלק קילט אפ דעם מענטש דורך דעם וואס ער מאכט ליצנות פון ערליכע אידן.

זיי נישט קלוגער פון ערליכע אידן; מאך זיך אליינס א חשבון צו א טעלעפאן וואס איז אפן צו די וועלט ברענגט דיר יראת שמים אדער עס נעמט ארויס פון דיר יעדעס ברעקעלע יראת שמים, דו ווייסט דאך אליינס דעם אמת - אז דאס איז נישט גוט.

יעדעס מאל מען קוקט אויף עבירות ווערט מען אפגעקילט פון יראת שמים און מען פארלירט דעם געפיל צו תורה תפילה, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן 1): "כל הפוגם בברית", דער וואס איז פוגם בברית, "אין כול להתפלל", קען נישט דאווענען. מען שפירט א ביטערע טעם אין דאווענען און דאס דאווענען האט ביי אים א טעם פון "מיין מריצין" - ביטערע וואסער, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (שמות טו, כג): "ולא יכלו לשחות מים ממרה", די אידן האבן נישט געקענט טרינקען די וואסער פון מרה, "כי מרים הם", ווייל עס איז געווען ביטער; בפשטות מיינט דער פסוק צו זאגן אז מען האט נישט געקענט טרינקען די וואסער ווייל דאס וואסער איז געווען ביטער, מוהרא"ש זאגט, "כי מרים הם", זיי האבן נישט געקענט טרינקען די וואסער ווייל "זיין" זענען געווען פול מיט קשיות אויפן אייבערשטן. אז מען היט זיך נישט די אויגן און מען קוקט שמוציגע קליפס, מען ליגט אין ניאור, פארלירט מען אלעס! סיי רהיניות און סיי גשמייות, מען לאזט אפ די תורה און מען לאזט אפ דאס דאווענען.

ברענג נישט אהיים קיין שום פלי וואס מען קען זיך מחבר זיין דורך דעם צו אינטערנעט; טו עס פאר דיר, "וואס אין אמה יוצא בגיני, צא בגין אשתך", און אז דו ווילסט עס נישט ארויס טראגן וועגן דיר טראג עס ארויס וועגן דיין ווייב, זי זאל האבן א מאן, "וואס אין אמה יוצא בגין אשתך, צא בגין בניך", און אז עס גייט דיר נישט אן דיין ווייב, טו עס כאטש פאר דייע קינדער; ווייז פאר דייע קינדער א דוגמא ווי אזוי מען קען זיין א גוטער מענטש, דייע קינדער זאלן זען א ביישפיל פון אן ערליכער איד, זיין נישט מיט דיין טעלעפאן טאג און נאכט.

איך האף אז דו וועסט זיך באהעפטן מיט ערליכע אידן, וועט דיר גוט זיין בזה ובכא. (עצמו אמונה פנחס תשע"ח)

גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז בכלל אין גלות, איז ער נאך מער נענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שנעלער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, דאס איז די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען 'פון יעצט' אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן 1) אז דער שם ווייזט "אנא זמין למהור", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט. א טייערע אוצר לאזט מען נישט אפן און הפקר, מען נעמט עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז יעצט, אזוי ווי די דריי וואכן זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן זאגט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט אזעלכע שלעסער פון עצבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נאך, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער בעהט אסאך דעם אייבערשטן, און דאן וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים ברענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש ז"ע (עבודת ישראל, מסעי) אויפ'ן פסוק (איכה א, ג) כל רפיה השיגוה בין המצרים. "כל רודף - קה", ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנטקעגן די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סוכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעלע חשובע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (שעיה א, א) "חזון לשעיהו". צדיקים זענען זוכה צו זען אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויעט ווערן במהרה ג'מינו.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט אז ירמיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אני ראה" (ירמיה א, יא). זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט נעמט איין און צוואנציג טעג, אזוי אויך פון ווען די גוים האבן צובראכן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען איין און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויך אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (מסרות פרק א') אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דעריבער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעגליכן צו מאנדלען, איז יעצט די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אז פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס איז באמת די ארבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (הקדמת בראשית ד') "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א

שאלות ותשובות בַּרְסֵלָב

ווען וועט שוין משיח צדקנו קומען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אסאך שאלות צו פרעגן, אבער מער פון אלעם האב איך איין גרויסע שאלה; ווי לאנג נאך וועלן מיר זיך מוטשען אין דעם ביטערן שווערן רוחניות'דיגן גלות? ווען קומט שוין משיח און עס וועט שוין זיין ומלאה הארץ דעה את ה'?

עס ווערט שווערער און שווערער צו זיין אן ערליכער איד, די הורות פאלן מיט אַזאַ שנעלע טעמפּא, אידישע קינדער פאלן ווי פליגן, נישט אימזיסט האט רבי יחנן געזאגט "ייתי ולא אתמינה", ער האט נישט געוואלט מיט'האלטן די ביאת המשיח ווייל ער האט געוואוסט ווי שלעכט דער דור וועט דעמאלט אויסזען.

מען רעדט אזויפיל פון אלע גוטע זאכן, פארנוואס זאל מען אבער נישט איבערדרייען די וועלט אידן זאלן איינרייסן אַז משיח זאל שוין קומען, וואס דעמאלט וועט מען שוין אויטאמאטיש געהאלפן ווערן מיט אלעס.

י"ש"ר כח

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, תשע"ט
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווער רעדט נישט פון ביאת משיח? אלעס וואס מיר רעדן און מיר טוען איז נאר כדי מיר זאלן זוכה זיין ארויס צו גיין פון גלות.

אַז דו ווילסט טון עפעס פאר ביאת משיח זאלסטו לערנען יעדן טאג אסאך פּרָקִים משניות וועסטו מקרב זיין די גאולה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ז, א): "אין כל הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות", משיח וועט קומען נאר בזכות וואס מען לערנט משניות; און דער הייליגער בני יששכר זכותו יגן עלינו זאגט (חידושי תמוז אב -

מאמרי חדשי תמוז אב, מאמר ב): "סוף כל השעות מן הכ"ב ימים הם תקכ"ח", די שעות פון די דריי וואכן איז סוף הפל פינף הונדערט אכט און צוואנציג, "על כן יש במשניות תקכ"ח פּרָקִים מנגן מפת"ח", דערפאר איז דא אין ששה סדרי משנה פינף הונדערט אכט און צוואנציג פּרָקִים, "כמנגן מפתח הגאולה", ווייל דאס איז דער שליסל מיר זאלן דורכדעם ארויס גיין פון גלות, וואס דאס איז קעגן די פינף הונדערט אכט און צוואנציג שעה פון די דריי וואכן וואס מיר טרויערן

אויפן חרבן בית המקדש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ז, א): "אין כל הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות", משיח וועט קומען נאר אינעם זכות פון די וואס לערנען משניות, "וכשמדברין ושונין במו פיגו התורה

מענטש צרות און יסורים און שוועריקייטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשען פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיט'ן ציל אויף צו וועקן דעם מענטש אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער איבערגעדרייט און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

נישט מיט עצבות

די אלע הלכות און דינים וואס מיר דארפן זיך צו פירן מיט אבילות אין די טעג פון בין המצרים, מיינט נישט אז מען דארף זיין טרויעריג, בעצבות און צוקלאפט. נאר מען דארף עס טון מיט אן השתוקקות אין הארץ, אז מיר בענקן שוין און מיר זענען משתוקק אז מען זאל שוין אויפבויען דעם בית המקדש, און מיר קענען נישט פארגעסן דערפון.

דאס איז געווען די וועג וואס אלע צדיקים האבן זיך געפירט, פון איין זייט האבן זיי אין הארץ געטרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער אויפ'ן פנים האבן זיי אייביג געהאט א שמייכל, און מקבל געווען יעדן מענטש בסדר פנים יפות, און אזוי האבן זיי מקרב געווען יעדן צום אייבערשטן.

ווען דער הייליגער ישמח משה ז"ל האט געוואלט נאכקוקן און זען וואס דער דרך החסידות איז, האט ער געהאט א שטארקע קשיא אויף זיי "פארוואס זענען די חסידים אייביג פרייליך? עס איז דאך א קלארע הלכה אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, ווי אזוי קענען די חסידים זיין אייביג אזוי פרייליך?"

ווען דער ישמח משה ז"ל איז געפארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה ז"ל האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג, "באשעפער, דו ווייסט דאך אז איך וויל נישט האבן קיין קשות, העלף אז ווען איך קום צום צדיק זאל מיר פארענטפערט ווערן אלע מיינע קשיות. חז"ל זאגן דאך (ויקרא ל"ח) 'הבא לטהר מסייעין אותו' - ווען איינער וויל זיך הייליגן, העלפט מען אים פון הימל. אבער עס שטייט נישט א לשון יחיד 'מסייע אותו', וואס דאן וואלט עס געמיינט אז נאר דער אייבערשטער העלפט, עס שטייט דאך 'מסייעין אותו' א לשון רבים, דאס מיינט אז די צדיקים העלפן אויך דעם מענטש. און דערפאר - העלף מיר באשעפער - אז דער צדיק זאל מיר העלפן ארויס גיין פון אלע מיינע קשיות."

ווען ער איז אָנגעקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה ז"ל, ווי נאר ער האט אריין געטרעטן אין צימער, האט אים דער צדיק געפרעגט: "פארוואס זעסטו אויס אזוי טרויעריג היינט? עס שטייט טאקע אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, אבער דאס מיינט נאר אין הארץ, אויפ'ן פנים דארף מען שטענדיג האבן א שמייכל", און דער צדיק האט ממשיך געווען, "גלייב מיר, אז מיר זאגן אויך יעדע נאכט תיקון חצות און מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון דעסט וועגן זענען מיר נאך אלץ פרייליך."

דער צדיק האט אים דאס מסביר געווען מיט א משל פונעם הייליגן צדיק רבי שמעלקע ניקלשבורגער ז"ל, אזוי ווי א קעניג וואס איז פארקאפט געווארן אין א ווייטע לאנד און ער האט זיך אָפּגעשטעלט זיך אַפּרוּען דאַרט ביי זיינ'ס א פריינד, ווען דער פריינד האט געזען אז דער קעניג איז דארט אין געפענגעניש, האט ער זייער געוויינט און זיך מצער געווען, אבער למעשה איז ער אויך געווען זייער פרייליך אז דער קעניג שטייט איין ביי אים. די זעלבע איז אויך יעצט, אפילו מיר זענען טאקע אין גלות, דער בית המקדש איז טאקע חרוב, אבער דער אייבערשטער איז דאך מיט אונז, און מיר זענען זייער נאנט צו אים, און מיט דעם קענען מיר זיך זייער פרייליך.

און דער הייליגער חוזה האט אויסגעפירט, "באמת וואלט איך דיר דאס נישט געדארפט אויסזאגן, אבער אזוי ווי חז"ל זאגן דאך 'הבא לטהר מסייעין אותו', מיט א לשון רבים, מיינט דאס אז די צדיקים דארפן אויך ארויס העלפן און מקרב זיין דעם מענטש צום אייבערשטן, דערפאר האב איך דיר דאס געזאגט..."

דער ישמח משה איז נבהל ונשתומם געווארן פון די קלארע רוח הקודש פונעם הייליגן חוזה וואס האט געזען אלעס וואס ער האט געטראכט, און פון דעמאלט איז ער נתקרב געווארן צו אים, און געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים.

זעט מען פון דעם אז דער עיקר אבילות דארף מען האבן אין הארץ, אבער פון אינדרויסן דארף זיך א מענטש זייער שטארקן. אפילו ווען עס גייט אויף דורך צרות און יסורים, זאל ער נאר צוריק קומען צום אייבערשטן, און זיך האלטן פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצונצויען די הייליגע טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהר"א ש' חלק ט"ו ערך בין המצרים)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' אנשי שלומינו גרייטן זיך שוין צו אומאן ראש השנה תשפ"ה

מיט גרויס התרגשות גרייט מען זיך צום קומענדיגן ראש השנה צו קומען וויילן ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן, ווי ער האט געבעטן און געפאדערט פון אלע וואס גלייבן אין אים. דער ראש ישיבה דערמאנט כסדר אין די דרשות אין די טעג מען זאל נישט זיין קיין בטלן און שוין באשטעלן טיקעטס, און זיך באזארגן מיט שפעצן.

אין די לעצטע יארן האבן זיך די צאל אידן וואס קומען אויף ראש השנה צום הייליגן רבין שטארק צוואוואקסן, און דער גרויסער זעקס שטאקונער בנין וואס מען האט נישט לאנג צוריק געבויעט מיט פלאץ פאר הונדערטער געסט איז שוין ב"ה אויסגעוואקסן. עס ווערן טאקע געמאכט פלענער צו בויען א פרישע בנין, אבער ביזדערווייל קען מען זיך ממש נישט אן עצה געבן פון גרויס ענגשאפט אין פלאץ.

בעיקר האט זיך עס אנגעזען אינעם עס זאל וואס אין די לעצטע עטליכע יאר האט מען שוין מער נישט געקענט דארט פראווען די סעודות שבת ויום טוב, און מען האט געמוזט בליט ברירה פארוואנדלען דעם גרויסן היכל הבית המדרש אין א עס זאל, אבער היי יאר וועט שוין דאס אויך נישט מעגליך זיין צוליב דעם געוואלדיגן ריבוי עס קע"ה.

דערפאר האט דער ראש ישיבה שליט"א באשלאסן נאך אסאך התבודדות אז אויף היי יאר וועט מען אויפבויען א גרויסן ריזיגן שאטער וואס וועט הייסן "אהל הרחבת הדעת", נעבן דעם יעצטיגן בנין, וואס דארט וועט מען בעז"ה פראווען די סעודות שבת ויום טוב בשבת אחים. דאס יאר איז עס נאך מער וויכטיג צוליב וואס ראש השנה געפאלט אויס דאנערשטאג און פרייטאג, און דער יום טוב וועט זיך אריינציען אינעם שבת קודש, וואס אנשי שלומינו בראשות פונעם ראש ישיבה שליט"א וועלן אינאיינעם אפרעכטן אינעם גרויסן געשמאקן שאטער מיט הרחבת הדעת.

אין די יעצטיגע טעג געפונען זיך גרויסע קאנסטראקשן טראקטארן אויפן שטח ווי זיי מאכן דעם שטח פלאך און גרייט, דערנאך וועט מען בעז"ה אויספלאסטערן דעם שטח מיט בעטאן, אויף וואס מען וועט בע"ה אויפשטעלן דעם גרויסן שאטער.

דער זכות פון דעם גרויסן "אהל הרחבת הדעת" איז געקויפט געווארן דורך די עסקנים פונעם רענט קאמפניי מו"ה שבתי מארקוס הי"ו און מו"ה אשר בער אינדארסקי הי"ו.

אז מען רעדט שוין פון קויפן טיקעטס קיין אומאן איז כדאי צו דערמאנען דאס וואס דער ראש ישיבה שליט"א דערמאנט לעצטנס פילע מאל אין די דרשות און פאדערט שטארק אויף מען זאל זיך נישט מאכן קיין חובות אפילו אויף צו פארן צום רבין. דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז אפילו איינער האט בשום אופן נישט קיין געלט צו פארן, איז עס נישט קיין תירוץ ער זאל די לעצטע מינוט זיך אנבארגן געלט, נאר עס איז נאך דא ענוג צייט - זאגט דער ראש ישיבה - און מען קען גיין נאך געלט און בעטן אידן זאל צוהעלפן מיט'ן צאלן דעם טיקעט. אידן שפירן פאר א זכי ארויסצוהעלפען אן אנדערן איד צו פארן צום הייליגן רבין, און רופן זיך אן זייער ווארעם.

ראש השנה שלי עולה על הכל!

שְׁפַעַל פֶּה, אֲזִי נִפְתַּח הַסֶּתֶר, און ווען מען חזר'ט מְשֻׁנֵּית ווערט געפֿענֿט די פֿארמאכֿטקייט פֿון אונזער גלות, אזוי ווי עס שטייט (הושע ח, י): "גם כי תִּפְגַּו בגוים עִתָּה אֶקְבָּצֶם, לְשׁוֹן מִתְּנִיתִין", "תִּפְגַּו" איז אַ לְשׁוֹן פֿון מְשֻׁנֵּית, אז מען וועט לערנען מְשֻׁנֵּית אין גלות, "עִתָּה אֶקְבָּצֶם", וועט אונז דער אייבערשטער אויסלייזן; זאלסטו זיך באפֿלייסן אין לימוד מְשֻׁנֵּית וועסטו האבן אַ חֵלֶק אין בְּרַעֲנָנֶךָ די גאולה.

אויף זאלסטו זיך יעדן טאג מתבודד זיין; הייב אן שוין לעבן מיט דעם לימוד וואס משיח וועט אריין ברענגען אין די גאנצע וועלט, דעם לימוד פון התבודדות ותפלה. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ב): "עקר כלי יגנו של משיח הוא התפלה", משיח'ס גענוער וועט זיין תפילה, "וכך מלחמתו שיעשה וכל הכפישות שיכבש - הכל משם", אלע מלחמות און אלעס וואס ער וועט איינעמען וועט זיין נאר דורך תפילה; משיח צדקנו וועט אריין ברענגען אזא ליכטיגקייט אין די וועלט יעדער איינער וועט שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים. מען וועט רעדן צום אייבערשטן - יעדער איינער וואס ער דארף, אזוי ווי עס שטייט (צפנה ג, ט): "כי אז אהפף אל עמים שפה ברוחה, לקרא כלם בשם ה'", און יעדער וועט זען דעם אייבערשטן, אזוי עס שטייט (ישעיהו נב, ח): "כי עין בעין יראו פשוה ה' ציון".

אלע דבורים וואס מיר רעדן איז פון די למודים וואס משיח וועט אריין ברענגען אין די וועלט. דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן רסו): "צווישן מיר און משיח איז נישט דא קיין חילוק, נאר איין חילוק איז דא, ביי משיח וועט מער נישט זיין קיין בחירה און יעצט איז נאך דא די בחירה"; דאס טוט שוין דער רבי יעצט מיט אונז, ער ברענגט אריין און אונז אזא געטליכקייט און אזא ליכטיגקייט אז מיר שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אונז, ביי אונז און נעבן אונז. און איינמאל א מענטש שפירט דעם אייבערשטן הייבט ער אן רעדן צום אייבערשטן.

דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה די זאך פון התבודדות; ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן בתמימות ובפשיטות, ער גייט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און הייבט אן זיך אויסגיסן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, ער דערציילט אלעס פאר'ן אייבערשטן אזוי ווי ער וואלט דאס דערציילט פאר א גויטער חבר - איז דער גליקליכסטער מענטש. ביי אים ווערט מקים דאס וואס שטייט (ויקרא כו, יב): "והתהלכתו בתוככם, והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם", זאגט אויף דעם רש"י: "אטיל עמכם בנן ערן קאחד מקם ולא תהיו מזדעזעים ממנו", מען שפאצירט כביכול מיטן אייבערשטן, מען רעדט צו אים שפאצירנדיג, אה ממש גן עדן אליינס!

עס איז נישט דא קיין זיסערע זאך ווי ווען א מענטש שפירט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים; ער שפירט ווי עס איז מלא פל הארץ כבודו און ער רעדט מיט השם יתברך פנים אל פנים. וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים לעולם הבא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע דייער וועגן.
(יעצו אמונה פנקס תשע"ט)

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "יעצו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייד אהיים

ליקוטי מוהר"ן

א נייעס שיעור אין הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן פארגעלערנט דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א, מיט טעם און געשמאק, כאפט אייך מיט און איר וועט זיך ממש מחיה זיין.

קול ברסלב

212-444-9191, 1, 3, 7

סימן טוב ומזל טוב

החתן שלמה בריסק הי"ו קרית יואל צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה עקיבא חיים גוטפריד הי"ו בית שמש צום געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה דוד סאמעט הי"ו בית שמש צום געבורט פון א מיידל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com